

Завальнюк К. А.,

курсант

Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Нагорна О. О.,

старший викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
старший лейтенант поліції

ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ДОГОВОРУ В УКРАЇНІ

Відповідно до чинного законодавства, однією з підстав виникнення господарських зобов'язань є господарський договір, за допомогою якого встановлюються права і обов'язки суб'єктів господарювання, та визначається предмет договору.

Так, господарським договором є домовленість суб'єкта господарювання з іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання, спрямована на встановлення, зміну або припинення їх прав та обов'язків у даній сфері [1, с. 5]. До ознак таких договорів відносять:

- особливий суб'єктний склад – зазвичай це учасники господарських правовідносин, які визначені в ст. 2 Господарського Кодексу України;
- спрямованість на забезпечення господарської діяльності учасників договірних відносин, тобто матеріально технічне забезпечення та можливість реалізації виготовленої продукції;
- взаємодія майнових та організаційних елементів. До майнових елементів належать виготовлення, реалізація та оплата продукції, а до організаційних – порядок виготовлення та реалізації продукції, умови укладення та розірвання договорів, а також порядок вирішення спорів, які виникли між суб'єктами господарювання тощо.

Крім того, відповідно до чинного законодавства господарський договір укладається у формі єдиного документа, зазвичай це є письмова форма, підписаного сторонами та скріпленого печатками.

Також, є спрощена форма укладення договорів, згідно з якою договори укладаються шляхом обміну телеграмами, листами, тощо, або ж шляхом підтвердження прийняття до виконання замовлень.

Відповідно до ч. 4 ст. 180 Господарського Кодексу під час укладення договору учасниками, можуть визначати його зміст на основі:

- вільного волевиявлення, тобто коли суб'єкти мають право погоджувати умови договору за своїм бажанням, але які не суперечать законодавству;
- примірною договору – договору, який рекомендований органом управління суб'єкта господарювання під час укладення з ним договорів;
- типового договору – тобто, того який затверджений Кабінетом Міністрів України чи іншим державним органом, відповідно до якого сторони не мають права змінювати зміст договору, але мають право конкретизувати його умови;
- договір приєднання – відповідно до якого один суб'єкт господарювання пропонує приєднатися до нього іншому, але без права змінювати його зміст.

Крім того, необхідно зазначити, що господарський договір вважається укладеним, лише тоді коли між його учасниками досягнуто домовленості щодо істотних умов. Згідно ГК, істотними умовами визначаються умови, визнані такими за законом чи необхідні для договорів даного виду, а також умови, щодо яких на вимогу однієї із сторін повинна бути досягнута згода [2].

До істотних умов відносять: ціну, предмет та строк дії даного договору. Ціна відповідного договору повинна відповідати чинному законодавству, або за згодою сторін можуть бути доплати за надані послуги. У разі, якщо виявлені порушення щодо встановленої ціни в договорі, антимонопольний орган має право вимагати від сторін зміни умови договору, щодо ціни.

Предмет господарського договору визначає кількість та найменування наданих послуг, а також вимоги щодо їх якості.

Строк дії договору господарського договору є час, впродовж якого існують господарські зобов'язання сторін, що виникли на основі цього договору [2].

Отже, підсумовуючи дану тему, можемо сказати, господарським договором є домовленість суб'єкта господарювання з іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання, спрямована на встановлення, зміну або припинення їх прав та обов'язків у даній сфері. Істотними умовами господарського договору є ціна, предмет та строк дії даного договору.

Список використаних джерел:

1. Щербина В. С. Господарське право України: навч. посібник (2-ге вид., перероб. і доп.). Київ: Юрінком Інтер. 2001. 384 с.
2. Господарський Кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15/>
3. Verdictum. URL: <https://verdictum.ligazakon.net/analysis>.
4. ВП ВС вирішила проблему щодо визначення еквівалента гривні в іноземній валюті. URL: https://biz.ligazakon.net/news/197803_vp-vs-virshila-problemu-shchodo-viznachennyaekvivalenta-grivn-v-nozemny-valyut.